

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Inviorearea creditului. — „Banca” sau „Băncile” de conversiune. — Dobânzile acumulate. — Un nou regim legal al devizelor. — Dare de seamă asupra adunării generale extraordinare a „Solidarității” dela 7 Septembrie 1932. — Modificarea legii conversiunii. *Cronica*: Proces pentru restituirea sumelor plătite în plus. Inserierea la facultatea de medicină veterinară. Prolongirea scadenței datoriilor agricole. Numărul fabricilor de piele din țară. Deponenții se organizează. Numere indice. Evaziunea fiscală. Emisiune de rentă amortizabilă. Poșta Redacțiunii.

Inviorearea creditului?

Dl. Ministru de finanțe Gh. G. Mironescu cu simțul său nealterat de a pipăi pulsul realităților a încercat ea printr'un proiect de lege să scape dela risipă o parte din economiile de capital pe cari în decurs de câteva decenii, le făcuse cu multă trudă gospodăria țării. Făcând abstracție de doctrina partidului, care crede că dând capitalurile instituțiilor de credit pe apa Sâmbetei se va putea ridica pe urmele lor starea materială a clasei țărănești, dl. Gh. Mironescu separa cel puțin printr'o demarcație, care vădește un spirit plin de judecată, proprietatea mare, eliminând-o pe aceasta de a se înfrupta din masa copioasă pe care conversiunea o pregătise la mormântul instituțiilor bancare. Luerul era perfect justificat căci de când guvernul lorga-Argetoianu piecuse dela putere așa cum plecase, lăsând viața economică și financiară în haosul ale cărei urmări le simțim apăsând greu pe umerii noștri ai futuroa și pe care le vom mai simți încă multă vreme de acum înainte, orice om cu bun simț și bună

judecată conchidea că trebuie în această țară leacuri urgente și radicale, căci altfel prăbușirea este inevitabilă. Într'adevăr, de aproape un an de zile trăim sub regimul unei epoci în care e considerat doar prezentul (în tocmă cum în Rusia sovietică e considerat doar viitorul) fără nici o privire scrutătoare asupra mijloacelor de acțiune ale zilei de mâine. Considerând că printr'o minune oarecare conversiunea va ușura situația economică a țărânimii, era de văzut și răspuns la un uriaș semn de întrebare: ce facem cu problema creditului? Pentru că în mecanismul perfecționat al economiei moderne de astăzi, problema se pune integral, cu ambele fețe deci nu se poate să se prefindă că rezolvând prima parte a ei, suntem liberi să rămânem cu brațele încrucișate la rezolvirea părții a doua. Fără această parte rezolvată fiind chestiunea, viața economică tot anchilozată rămâne și în felul acesta nici conversiunea nu-și va da roadele dorite.

Dl. Mironescu voește deci să atace rezolvirea problemei creditului. Și pe bună dreptate, căci de când lumea capitalistă și-a făcut apariția, nu s'a conceput activitate economică, fără funcțiunea instituțiilor de credit. Și nu numai că această activitate nu se poate concepe, dar ceea ce este mai mult, creditul devenise regulatorul indispensabil al vieții comerciale. Ar fi cineva tentat să întrebe dacă înainte de epoca capitalistă n'a existat credit. Ba da, a existat. Dar tocmai diferența dintre acel credit și acesta al lumii capitaliste, formează mândria lumii moderne. În epoca feudală câțiva indivizi din unele puncte ale glo-

bului dețineau enorme rezerve de bani, pe cari le foloseau ca pe niște instrumente de tortură pe spinarea restului lumii. Prosperarea vieții economice depindea atunci de voința acestor puțini și fericiți muritori, precum tot de ei depindea și forma adversă a vieții omenești. Libera curgere a acestor rezerve și împărțirea lor de cătră orice individ, plățind, în schimbul utilizării o chirie convenabilă, aducea cu sine o viață mai ușoară și o muncă mai puțin brută și animalică. Ce putea să facă pe atunci creditul la dispoziția unor singuri indivizi, se poate cunoaște și astăzi din legendele ce ilustrează bogat cărțile de școală, când e vorba să se descrie ororile lumii trecute.

Recunoscut astfel de o necesitate inextricabilă, veacul modern făcuse din credit o instituțiune la îndemâna oricui. Vor fi existat și în această perioadă dobânzi uzurare dar nu s'a pomenit nici odată de contracte à la Negustorul din Veneția, sau de încheieri de contracte, în cari una din părți se lega cu garanția vieții sale. Mai mult, epoca modernă capitalistă pune creditul cu instituțiunile sale în drumul trecătorului, oferindu-l ori cui credea că prin el sporește producțiunea și deci contribuie la îmbunătățirea vieții individuale și colective. Instituțiunile creditului reglementate de reguli severe erau supuse și ele întregului fel de funcționare al vieții economice moderne și se susțineau prin metoda concurenței. Conducerea lor reglementată în linii severe, avea de răspuns unei misiuni, care prețindea rezultate de natură individuală și colectivă. Prin felul cum se îndeplinea această dublă misiune a menirii creditului, de natură individuală și colectivă, societatea admitea sau repudia până la distrugere funcționarea sa, aruncându-l dacă era cazul ca pe o epavă netrebucioasă.

Nimic n'a putut mai ușor justifica utilitatea creditului și în nici o împrejurare, decât tocmai prin această mare încărcare a portofoliului lui cu polițe agricole. Dacă în epoca 1920—1930 s'a putut ajunge la un flux de viață ușoară, atunci numai creditului îi revine acest merit. Iar în aceste condițiuni, astăzi când atât de ușor se caută să se arunce anatema asupra instituțiunilor de credit, nimeni

nu se întreabă: bine dar fără acest credit ce am fi făcut? Nici nu poate cineva să gândească la răspunsul acestei întrebări. Fără credit reglementat și fără instituțiunile bancare, cari fac fala unei epoci înfloritoare, cățiva cămătari, cari rod și astăzi munca satelor, ar fi grămădit averi peste averi, finzând ca prin puterea banului, sau chiar robia lui, să ne împropătăm în memorie vremuri de mult apuse.

Evident că dela aceste considerente plecând, dl Mironescu prin proiectul de lege menționat mai sus, a cercat să aducă o măsură de ușurare creditului, grav lovit prin legea conversiunii. Dsa și-a dat seama că vor fi existând și astăzi indivizi, cari ar mai asculta de clasică lege: „strânge bani albi pentru zile negre“ dar se găsește profund contrariați de unele legiuiri cari tind, ca și în Rusia sovietică, la diminuarea randamentului muncii individuale și canalizarea lui astfel ca egalitatea să fie mai accentuată. Dl Mironescu pleca dela convingerea că dacă între cei 16.000 de agricultori, cari încearcă agricultura cu un pasiv de 16 miliarde, vor fi și unii de bună credință, pe cari mirajul investițiilor productive îi va fi adus în situația de astăzi, apoi vor exista de sigur o mare parte cari făcând abuz de cheltueli și tentați de câștigurile de altădată, și-au angajat mereu produsul pământului, lansându-se în cheltueli de lux și călătorii de agrement, acte cari nu pot face parte din viața agricultorului. Și atunci căuta să îndrepte lucrurile împăcând în parte și pe celce ar vrea să economisească și lovind tot în parte și pe celce s'a făcut vinovat de fapte cari nu intrau în cadrul puterilor sale de realizare.

Acest proiect prin care se crede că va reînvia deci circulația capitalurilor grav înșepenită de un an de zile, face de câtăva vreme drumul comisiunilor de studiu. În fiecare zi putem auzi în ziare știri date cu o siguranță din ce în ce mai arogantă, că proiectul se votează, că el se amână, sau că se votează și că se și amână. În timpul acesta perplexitatea se mărește și stăruie mereu aceiaș nedumerire: este mai bine ca cineva să strângă bani sau este mai bine ca să-i risipească?

Dar indiferent de votarea sau de nevotarea proiectului de către parlament, tendința urmărită prin el, nu se va putea realiza. Inviorarea creditului e încă de parte de a se putea înfăptui. Stăruie prea proaspăt în memoria individului măsura prin care legea reduce cuiva cu dela sine putere datorile făcute. Ori unde a existat credit, el s'a bucurat de mai multă solitudine din partea statului, tocmai fiindcă i s'a recunoscut marea importanță și chiar în cazul convertirii datorilor unora sau altora dintre clasele producătoare. Astfel singură Germania a dat creditului din bugetul statului sume până la 26 miliarde mărci. (Vezi revista „Analele băncilor” Nr. 5—6 din 1932, articolul: Reichul și băncile). Dacă exista deci și la noi posibilitatea ca pe această cale să se facă conversiunea datorilor agricole, poate nu mai avea nimeni nimic de zis.

Așa însă nu se va putea folosi nimic nici din conversiune și am distrus și factorul de căpetenie; care forma barometrul vieții economice.

De aceea proiectul dlui Mironescu este doar o recunoaștere a gravității situației, dar în nici un caz o cheie de rezolvare a problemei, ce ne preocupă. Cu acest singular proiect, creditul nu se va reface. Singurul lucru care ar salva situația ar fi abrogarea legii conversiunii în întregime și găsirea altor soluțiuni pentru asanarea agriculturii. Și aceasta cât de curând, cât lucrurile se mai pot îndrepta.

Ino. GH. BRĂNDUȘ.

„Banca” sau „Băncile” de conversiune?

Pentru cercurile financiare și economice este clar până la evidență, că astăzi, când întreaga circulațiune bancară este în cele mai multe locuri suprimată cu desăvârșire și numai în cazul cel mai bun, ici-colo se poate spune că este numai paralizată, singura speranță de mântuire este mobilizarea cât mai urgentă a creanțelor.

Ce bine ar fi fost, dacă deputații și senatorii și-ar fi constituit la timp un sfat parlamentar compus din directori și con-

silieri de bancă, luminând la timp pe legiuitorul, care era atât de grăbit într-o chestiune atât de întârziată, precum este reforma financiară în România.

Ori, despre necesitatea mobilizării creanțelor convertite și asanate și-a dat seama până și legiuitorul nenorocitei legi, atunci, când prin art. 4 și 38 s'a simțit obligat de a se îngriji de codificarea unor măsuri în acest sens, prin concepția „Casei de amortizare a statului”.

Care este deci rolul acestei instituțiuni de stat în vederea obligamentelor impuse prin lege și mai ales față de nevoile vieții de credit, nevoi servite în primul loc prin băncile și instituțiunile de credit, iar nu prin creditorii particulari sau clandestini?

Nu cumva concepția legiuitorului despre „Casa de amortizare” se abate dela nevoile pieții?

Și, în sfârșit, ce deosebire poate să fie între „Banca” și între „Băncile” de conversiune?

Sunt chestiuni, cari ar putea să fie mai importante decât însași problema restrângerei limitelor de conversiune, deoarece aceasta din urmă reduce numai emoragia creditului, până când cele dintâiu sunt cele mai urgente injecții necesare spre a reda pieții financiare circulațiunea sângelui, mișcarea cordului.

La întrebările de mai sus se poate da răspunsul mai ușor prin determinarea instrumentelor și a facultăților de operațiune, precum și prin considerația întregului mod de lucrare.

„Casa de amortizare a statului”, după concepția art. 4 și 38 din Lege, este un fel de secțiune a magistraturei fără, având a primi *cesiunile de titluri judecătorești* și emițând din prilejul acesta la cererea și pe răspunderea băncilor solicitante, *titluri de ipotecă la purtător*. Este atât de simplu: se transformă un fel de titluri în alta.

Dar ce să facă băncile cedente cu astfel de efecte?

Este ușor de prevăzut, că aceste titluri de „ipotecă la purtător”, ar urma ca să circuleze pe piață, iar cursul lor aproximativ ar avea să fie inferior tuturor efectelor cotate la bursă și că pe valoarea lor nominală nu s'ar putea întrebuința decât într'un singur loc, dar la

nici un caz deponenții nu s'ar putea servi nici măcar în măsura cea mai redusă. Apoi legea nu menționează nici măcar în mod principiar modalitățile de lichidare, de stingere sau de amortizare a numerelor titluri. Deci ce amortizează și cum procedează această „Casă de amortizare a statului“?

Spre a completa o lacună a Legii, s'ar putea admite, că menționatele *titluri de ipotecă la purtător*, ar fi potrivite, ca să se compare cu *scrisurile funciare de 4%*,

Dar în acest caz ar fi ușor de observat, că însași „Casa de amortizare a statului“ ar fi nevoită să accepte anumite răspunderi pentru emisiunile sale spre a se pune pe un termen de comparabilitate cu Societățile de credit funciar și deci nu este admisibil, ca după cesiunile de creanțe, răspunderile să rămână tot asupra băncilor cedente.

Apoi urmează examinarea felului, cum băncile de credit, cari și-au predat prin cesiune creanțele lor „Casei de amortizare a statului“, vor putea să fie obligate a primi numitele titluri de ipotecă drept preț de răscumpărare a creanțelor cesionate, pe valoarea nominală, sau pe valoarea de curs.

Rezultă, că concepția „Casei de amortizare“ a statului este în multe privințe inferioară ideii de „Bancă“ respective de „Bănci“ de conversiune, cari pot fi concepute cu toate facultățile și obligamentele societăților de credit funciar, emisiune de scrisuri funciare la purtător, garantate de stat, negociabile și lombardabile la Banca Națională și în sfârșit amortizabile prin trageri la sorți după planuri sistematizate, lucrând pe propria lor răspundere, precum era pe vremuri banca noastră „Albina“ din Sibiu și precum mai este și astăzi tot în Sibiu banca „Bodenkredit“, care mai are câteva milioane de Lei scrisuri funciare în circulațiune.*) În sfârșit, ca toate societățile de credit funciar.

Și totuși este o importantă nuanță de deosebire între rezolvarea problemei printr'o singură „Bancă de conversiune“ pe țara întreagă și între cealaltă modalitate, prin mai multe bănci de conversiune, pe regiuni.

Mai înainte de toate, se știe, că este în prejudiciul cursului efectelor faptul, că emisiunea aparține unei instituțiuni pendinte de stat și nu este cazul societăților comerciale particulare independente de bugetul statului. Dacă s'ar face o singură bancă de conversiune cu drepturi de privilegii sau de monopol pe țara întreagă, valoarea emisiunii ar fi relativ inferioară, deoarece între garanția statului și între buget este o distanță destul de mare.

Realitatea vieții practice bancare a scos la iveală o serie de deosebiri în sensul, că mai multe bănci regionale de conversiune prezintă mai multe momente de încredere decât una singură pe țara întreagă, cu sucursale pe regiuni.

De fapt, rețeaua instituțiilor financiare dintr'o regiune este ca și o țesătură firească de legături, ce nu trebuie să se distrugă prin dispariția dela conducerea băncilor de conversiune a conducătorilor *băncilor convertite*, cum ar fi cazul, dacă s'ar face o singură bancă de conversiune.

În sfârșit sunt mai multe motive, cari pledează pentru o mai mare fiducitate a unei bănci de conversiune cu rădăcinile și cu terenul ei de operațiuni dintr'o regiune, față de cazul, când în aceeași regiune ar funcționa numai o sucursală a unei singure bănci de conversiune privilegiate pe țara întreagă.

Este analogia dintre băncile de conversiune și dintre societățile de credit funciar.

București, 4 Septembrie 1932.

V. VLAICU.

Dobânzile acumulate.

Terminologia financiară de specialitate s'a sporit cu un cuvânt nou, cu un calificativ până acum neuzitat de știința și de practica bancară și anume: *dobânzile acumulate*.

Se cunoșteau, ce e drept, dobânzile simple, precum și cele compuse, numite și dobânzi dela dabânzi, interese dela interese, sau interese capitalizate.

Dar prin legea dela 19 Aprilie a. e. s'a mai consacrat în legislația țării și noțiunea *dobânzilor acumulate*.

*) Noui emisiuni de scris. func. nu mai face. Red.

O recitare a legii, a expunerii de motive și a desbaterilor parlamentare referitoare reliefează în modul cel mai clar, nu numai că așanumitele dobânzi acumulate au servit drept pilon principal la construcția legii și că o asemenea argumentație se întrebuițe drept justificare sau explicație pentru violarea constituției, ci și că principalul și unicul scop al legii era mântuirea agriculturii de dobânzile acumulate.

Era un fel de luptă declarată contra acumulatorilor sau cumularzilor de dobânzi, iar legea trebuia să fie actul de biruință.

Ori la adunarea generală extraordinară a „Solidarității” din București 7 l. e. s'a dovedit că întreagă agitația dobânzilor acumulate este nulă și neavenită, deci tot ce s'a clădit pe acea temelie, trebuie să cadă.

Din nenorocire, legiuitorul fiind obsedat de fantoma dobânzilor acumulate, mai lipsindu-i și posibilitatea fizică de documentare justă, nu vedea și nu știa, că acel argument de bază era o simplă inexactitate și nici că prin acel pretext, exploatat în mod atât de abil, era sedusă buna credință a legiuitorului și viciată, în fond legea însași.

Astăzi însă, chiar și după primul pas de punere în aplicare a legii, se știe precis, că eșafodajul dobânzilor acumulate era o ficțiune.

Iată dovada, în cele următoare.

Raportorul legii susținea, că... „*asanarea însă nu era posibilă fără reducerea unei creanțe inflaționate de dobânzile uzurare, uneori până la triplarea capitalului împrumutat.*”

De asemenea zicea, că... „*reducerea izbește în realitate numai dobânzile excesiv acumulate și este mai mult un act de restituire a unor sume pe nedrept percepute.*”

Iar la discuția din Cameră, la art. 3 fiind vorba despre prezumția legală, că reducerea cu 50% a datoriilor corespunde *dobânzilor acumulate*, însuși ministrul finanțelor, prezentatorul și susținătorul legii explica acest lucru astfel:

„Cuvintele: procent socotit de lege ca derivând din scăderea *dobânzilor acumulate*, figurează în acest articol, ca să punem de acord textul cu constituția, să-l facem constituțional. Adecă, reducem din dobânzi, nu scădem creanța propriu zisă, căci la toate aceste creanțe, vă asigur eu, că nu este una singură, în care 50% să nu reprezinte dobânzile.”

Astăzi se dovedește, că prin aceste cuvinte i s'a servit legiuitorului numai un pretext, prin care să deruteze criticile sau acuzele de neconstituționalitate.

De fapt, legea, lăsând libertate deplină marilor debitori, ca să-și aleagă ei singuri una

dintre cele patru modalități de asanare, le-a pus la dispoziție în mod special și *asanarea prin reducerea dobânzilor acumulate* (art. 9—13), pe lângă posibilitățile de asanare judiciară, amiabilă și amânarea executărilor silite.

Dacă deci argumentul dobânzilor acumulate ar fi avut o valoare reală, atunci era natural, că dintre cererile marilor debitori agricoli să fi căzut în cadrul art. 9—10 o cotă covârșitoare sau cel puțin o cotă egală cu celelalte modalități de asanare, solicitate de către cei interesați.

Statistica întocmită însă de către direcția statistică a Ministerului Justiției și publicată și în „Revista Economică” despre cererile înregistrate și cuantumul datoriilor debitorilor dela 10 hectare în sus, cari au solicitat beneficiul asanărilor, a fost o revelație.

Din cele 15.894 cereri de asanare numai 624 au de obiect scăderea dobânzilor, adecă numai 3,9%, nici patru la sută din total.

Iar amânarea executărilor au cerut-o numai 54 de debitori din cei 15.894 înregistrați, adecă abia trei la mie în total.

Prin aceste date statistice s'a făcut deci dovada obiectivă despre realitatea lucrurilor. *Marii debitori, 94%, au renunțat de bunăvoie la reducerea dobânzilor acumulate și abia 3,9% au cerut această modalitate de asanare.*

Iar agricultura țării era atât de puțin atinsă de către sila creditorilor încât *nici cel puțin 1% dintre marii debitori, n'au cerut amânarea executărilor silite.*

Cărțile s'au dat pe față. Pentruce aproape toți debitorii agricoli au renunțat la reducerea dobânzilor acumulate?

Și mai ales, pentruce debitorii au renunțat la reducerea cu 10% a dobânzilor după împrumuturile din 1931, când dobânda și de altfel era sub 14% în urma legii dobânzilor?

Această probă de reacțiune negativă dovedește clar, că legea din 19 Aprilie a. e., în ce privește reducerea creanțelor, este construită pe baza unei simple ficțiuni. Dovada este furnizată tocmal de către debitorii cei mai interesați.

Și tot această dovadă statistică explică și modul sobru de judecată al băncilor „Solidarității”, cari prin moțiunea primită cu unanimitate în adunarea generală extraordinară din 7. l. e. în București, au propus guvernului și corpurilor legiuitoare, ca să abandoneze complet ideea așanumitei conversiuni de drept, precum și aceea a asanării judiciare, înlocuindu-le cu adevărate măsuri de conversiune rațională, prin reducerea etalonului și prin eșalonarea pe lungă durată.

București, 11 Septembrie 1932.

V. VLAICU.

Un nou regim legal al devizelor.

Sanctiuni aspre impotriva celor cari fac operatiuni clandestine.

La Senat a fost depus în cursul acestei săptămâni următorul proiect de lege pentru comerțul de devize:

Art. 1. — Guvernul este autorizat când împrejurările vor cere, a reglementa sau a restrânge comerțul de devize pe un anume termen sau pe timp nedeterminat.

Hotărârea se va lua de Consiliul de Miniștri.

Art. 2. — Hotărârea guvernului se va executa prin Banca Națională, care va stabili normele de aplicare a hotărârii Consiliului de Miniștri. Aceste norme, aprobate de Ministerul de Finanțe, se vor publica în Monitorul Oficial și vor avea puterea și efectele unui regulament de administrație publică.

Controlul Băncii Naționale.

Art. 3. — Banca Națională a României este autorizată a face orice fel de control în scriptele oricărei bănci, instituțiuni financiare, precum și oricărei firme comerciale și industriale, sau oricărei persoane particulare, spre a se încredința de existența disponibilităților în mijloace de plată străine și de natura operațiunilor efectuate. Această cercetare se va face de un funcționar al Băncii Naționale, delegat în acest scop. Banca Națională va putea pretinde ținerea de registre speciale pentru operațiunile cu mijloace de plată străine, precum și comunicarea de situații sau orice alte operațiuni.

Refuzul de a prezenta registrele sau orice alte documente și scripte cerute de bancă sau neconformarea la dispozițiunile aliniatului precedent, se consideră drept contravenție la prezenta lege și se va pedepsi conform prezentei legi.

Ingrădirea angajamentelor în valută.

Art. 4. — Instituțiunile publice de stat, județene sau comunale, precum și Regiile Autonome nu pot contracta nici o obligațiune în mijloace de plată străine fără avizul prealabil al Ministerului finanțelor, care va consulta în acest scop Banca Națională.

Contravenții și sancțiuni.

Art. 5. — Acei, cari vor contraveni dispozițiunilor luate pe baza legii de față, prin hotărârea Consiliului de miniștri, sau prin normele stabilite de Banca Națională, conform art. 2. de

mai sus, vor fi pedepsiți cu amenda dela 5000 până la 300.000 Lei și cu închisoare dela 15 zile la 3 luni.

Exportatorii, cari, în timpul cât va fi în vigoare hotărârea Consiliului de Miniștri de reglementare a devizelor, vor face declarațiuni menite a induce în eroare Banca Națională, asupra mijloacelor străine de plată, ce urmează să primească, vor fi pedepsiți cu închisoare dela 1 lună la 3 luni și amendă de Lei 10.000—500 mii; iar cei ce vor exporta fără autorizație mijloace de plată străine, bilete ale Băncii Naționale sau valori mobiliare de orice categorie române ori străine vor fi pasibili de amendă de Lei 10.000—1.000.000 și de închisoare dela 1 lună la 6 luni. Dacă exportarea unor asemenea valori a fost încercată, dar nu a izbutit culpabilul va fi pedepsit cu amenda până la 50.000 Lei și valorile vor fi confiscate în folosul statului.

Ceice, încălcând dispozițiunile hotărârii Consiliului de miniștri vor face comerț cu mijloace de plată străine, vor fi pasibili de închisoare dela 3 luni la 1 an și la amendă dela Lei 50.000—1.000.000, iar valorile constituind obiectul infracțiunii vor fi confiscate în folosul statului.

Art. 6. — Conducătorii, procuratorii sau funcționarii întreprinderilor de toate categoriile și particularii, cari vor efectua sau înregistra operațiuni interzise de Consiliul de miniștri, în virtutea legii de față, sunt pasibili de aceleași pedepse ca mai sus.

Complicilor și tănuitorilor li se va aplica aceeași pedeapsă.

Organe de constatare.

Art. 7. — Încălcarea dispozițiunilor luate de Consiliul de miniștri pe baza prezentei legi se constată de personalul Băncii Naționale, delegat conform art. 3, de organele polițienesci și vamale. Procesele verbale încheiate de cei în drept pe baza constatărilor făcute în registre fac dovadă până la proba contrarie.

Acelea care constată fapte materiale de flagrant delict sunt crezute până la înscrierea în fals.

Toți ofițerii și agenții de poliție judiciară sunt îndatorați a da concursul lor delegațiilor Băncii Naționale pentru îndeplinirea misiunii lor.

În baza proceselor verbale, Ministerul public va deschide acțiune publică.

Infracțiunile se judecă de urgență și cu precădere de Tribunal, cu apel la Curte și cu drept de recurs la Casație.

Art. 8. — Instanțele de judecată vor putea ridica celor vinovați și dreptul de a exercita orice comerț pe timp limitat, în cazul când în-

fracțiunea a fost comisă în localul unde infractorul exercită profesiunea sa.

Art. 9. — Pentru țările cu care s'au încheiat sau se vor încheia acorduri de Clearing se va aplica regimul stabilit prin aceste acorduri.

Art. 10. — Legea pentru mărginirea celor în drept de a face operațiuni de devize, publicată în Monitorul Oficial Nr. 253 din 23 Februarie 1923, precum și toate dispozițiunile din alte legi, contrare legii de față, sunt și rămân abrogate.

Dare de seamă asupra adunării generale extraordinare a „Solidarității” dela 7 Septembrie 1932.

Imprejurările au impus Convocarea adunării generale extraordinare din 7 crt. chiar dela București și într'un termen foarte scurt, astfel, că în „Revista Economică”, care apare numai săptămânal nu a mai putut să apară convocarea.

Pentru a satisface totuși dispozițiilor statutare s'a publicat această Convocare în ziarul „Universul”.

Fiind foarte ocupat cu punerea în aplicare a hotărârilor, pe cari le-a adus această adunare generală, nu am putut face un raport separat și detaliat și pentru „Revista Economică”. Astfel în numărul trecut s'a dat publicității aceeași dare de seamă, pe care a publicat-o în ziua de 8 crt. Ziarul „Argus” din capitală.

Această dare de seamă nu cuprinde însă toate hotărârile, cari au fost luate la București în ziua de 7 crt.

În „Argus” au apărut — pe larg — discursurile dlor Dr. V. Bontescu, Dr. Aurel Vlad și Dr. Ilie Beu, precum și rezoluțiunea votată de adunarea generală în cauza modificării „Legii pentru asanarea datoriilor agricole”.

Dar adunarea generală a mai adus încă următoarele trei hotărâri:

1. La propunerea dlui Dr. Mihail Veliciu s'a luat deciziunea să se facă o adresă către Ministerul de Finanțe și Ministerul de Justiție, prin care să se ceară suprimarea protestului la cambilele agricole.

Aceasta printrucă protestul în masă — după expirarea termenelor de amânare — ar cauza cheltueli prea mari băncilor și, apoi, este și un act inutil, actul de protest fiind numai un accesoriu al cambiei.

Adresa a fost făcută de biroul adunării și a fost predată Ministerului de Finanțe și Ministerului de Justiție prin dl Dr. V. Bontescu.

2. La propunerea mai multor membri din adunare s'a hotărât să se redacteze și trimită o adresă Ministerului de Finanțe pentru a se cere amânare la plata impozitului pentru acele bănci membre, cari având un portofoliu agricol mai mare de 50% din plasamentul lor total, n'au posibilitate să satisfacă astăzi acestei îndatoriri.

Și această adresă a fost predată dlui Ministru al Finanțelor de către dl Dr. N. Bontescu, fost ministru, deputat.

3. La propunerea dlui Dr. Mihail Mărcuș, inspector general la Banca Românească, adunarea generală a luat deciziunea să se convoace o nouă adunare generală extraordinară, imediat după închiderea actualei sesiuni parlamentare și anume în orașul Cluj.

ILIE OLTEAN
secretarul „Solidarității”.

Modificarea legii conversiunii.

Din informațiile ce avem, principiile fundamentale ale proiectului pentru modificarea legii conversiunii, adoptate de guvern sunt următoarele.

1. Se suspendă aplicarea legii asanării pe un termen de 18 luni, în ce privește stabilirea raporturilor definitive între debitori și creditori.

2. Se suspendă execuțiunile silite pentru toate datoriile declarate, pe termen, de 6 luni, în care timp debitorii vor plăti o dobândă de 4 la sută până la 10 hectare și de 5 la sută peste 10 hectare. În cursul perioadei de suspendare a execuțiilor silite, debitorii vor putea încheia cu creditorii lor prin bună învoială înțelegeri pentru rambursarea datoriilor lor agricole.

Orice sumă plătită de debitorii proprietari al unui teren mai mic de 10 ha. în acest timp va fi socotită dublă și ca o reducere forțată a dobânzilor acumulate.

După expirarea termenului de 6 luni debitorii proprietari al unui teren mai mic de 10 ha. beneficiază de o nouă suspendare a executărilor pe termen de 12 luni.

De această suspendare beneficiază deasemeni și debitorii, cari au peste 10 hectare, dacă sunt agricultori cu 60 la la sută venit agricol, dacă au datorii provenite din cumpărături de pământ, investiții, inventare etc. și nu depășesc 20.000 de Lei de hectar de pământ arabil și 40.000 de Lei plantațiuni. Numai aceștia vor putea beneficia de legea asanării în momentul punerii ei în aplicare.

Instituțiile de credit, cari au 40 la sută portofoliu agricol vor fi scutite de obligațiunea de a restitui depozitele pentru

un termen de 18 luni și într-o proporție, ce se va stabili de Banca Națională.

În momentul de a încheia revista aflăm, că nu este exclus, ca dispozițiile de mai sus, să mai treacă prin anumite schimbări.

La tot cazul guvernul ține ca noul proiect de modificare să fie votat de urgență de Corpurile legiuitoare.

CRONICA

Proces pentru restituirea impozitelor plătite în plus. Impozitul asupra dobânzilor după depuneri spre fructificare precum se știe, a fost redus cu 1 Ianuarie 1932 dela 12¹/₀ la 11⁰/₀.

Cu toate acestea administrația financiară din Arad a încasat dela băncile din Arad, la timpul său, 12¹/₀.

Diferența se urcă la mai multe sute de mii.

Precum anunță ziarul „Argus” băncile aradane au pretins acum Administrației financiare, Arad restituirea impozitelor încasate în plus și ilegal, intentând proces Administrației financiare, respective fiscoiului.

Tribunalul va avea să pronunțe sentința în acest proces în proximele zile.

Sentința este așteptată cu mult interes de cercurile bancare de pretutindenea.

Inscrierile la facultatea de medicină veterinară. Inscrierile pentru admiterea în anul I, se fac la secretariatul facultății de medicină veterinară între 1—15 Octombrie (ora 4—6 d. a.), în baza unei cereri, formular tip, însoțită de următoarele acte: diploma de bacalaureat, extractul de naștere, consimțământul părinților legalizat (când candidatul este minor).

Numărul locurilor fiind limitat la 80, admiterea se va face pe bază de concurs din materiile: chimie, fizică, botanică, zoologie (curs superior de liceu).

Examenul va începe imediat după terminarea înscrierilor.

Taxa de examinare este de Lei 200.

Inscrierile studenților vechi ai facultății, pentru examenele sesiunii Octombrie, se fac între 20—25 Septembrie.

Examenele vor fi între 1—15 Octombrie. a. e.

Cei săraci și meritoși vor fi scutiți în parte sau total de taxe (afară de cea pe seama universității), dacă vor dovedi cu acte de pauperitate recent eliberate prin administrațiile financiare, că în adevăr sunt lipsiți de mijloace.

Prolongirea scadenței datoriilor agricole. Conform unei hotărâri a guvernului termenul de protest al polițelor agricole a fost prolongit până la 1 Octombrie a. e.

Numărul fabricilor de piele din țară. Conform unor date statistice recente, în 1930 au funcționat în România 188 de fabrici de piele a căroră producțiune acoperă aproape în întregime trebuințele consumului intern.

Ele fabrică anual 5 milioane părechi de ghețe. Capitalul investit se urcă la Lei 1278 milioane; materialul brut prelucrat reprezintă o valoare de Lei 1290 milioane, iar valoarea producției este de Lei 2091 milioane.

Deponenții se organizează. Din cotidiene am aflat știrea, că în Arad s'au adunat deponenții dela toate băncile pentru a se organiza în vederea apărării intereselor lor, cerând protejarea spiritului economisirii în locul încurajării risipei prin conversiuni de drept. Aceasta acțiune a produs pretutindeni — deși nu în măsura așteptată, — dar la tot cazul un ecou viu, mai ales în ținuturile de dincoace de Carpați.

Numere indice. Conform datelor statistice publicate într'un număr recent al ziarului „Argus” s'au scumpit în luna August a. e. în comparație cu August 1916: Alimentele de 40.10 ori. Imbrăcămintea de 43.30 ori și Diversele de 27.80 ori.

Media tuturor prețurilor a fost în August 1932 de 37.06 ori mai mare decât August 1916.

Evaziunea fiscală este evaluată de Ministerul nostru de finanțe, la 11 miliarde Lei anual

Pentru a curma acest abuz și marea nedreptate ce se face prin el contribuabililor cinstiți guvernul ar trebui să ia măsurile cele mai drastice.

O urmărire și pedepsire, cu mijloace cât de drastice a contribuabililor, cari se eschivează de datoria, ce o au față de stat, va afla nu numai aprobarea tuturor oamenilor cinstiți și cu dragoste de țară, ci va contribui totodată, în mare măsură și la echilibrarea bugetului țării, prin sporirea veniturilor fiscoiului.

O va face și o va putea face guvernul?

Emisiune de rentă amortizabilă. S'au depus la începutul săptămânii curente la Cameră din partea Ministerului de finanțe un proiect de lege pentru emiterea de rentă în valoare de Lei 6 miliarde, amortizabilă în 60 de ani. Dobândă 4¹/₂⁰/₀, sortare de douăori pe an.

Renta va fi scutită de orice impozit actual și viitor incluziv impozitul global și se va primi la plata impozitelor pe valoarea nominală, pentru o cotă de 10⁰/₀ din orice plată de impozit.

oșta R dacțiuin i. Dlui C. G. C. în T. Nu corăspunde forma Regretăm nu putem publica.